

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 76 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na Gazetę Lwowską od 1go Października do ostatniego Grudnia 1864.

Ceny przedpłaty:

Dla miejscowych: Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym	4 złr. w. a.
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego)	2 „ „
Dla zamiejscowych (z codzienną przesyłką pocztową): Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym	5 „ „
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego)	3 „ „

Przesyłki (franco) odbiera **Administracja Gazety Lwowskiej**, ulica Niższa Ormiańska nr. 347.

Zwraca się uwagę na to, że odtąd otwiera się prenumerata na Gazetę samą (bez Dziennika urzędowego) **za połowę dotychczasowej ceny.**

Część urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu przemyskiego zebrał urząd powiatowy w Turce w drodze składki 2 zł. 40 c. w. a., i odesłał już te pieniądze na miejsce.

W y k a z

prawomocnych wyroków c. k. sądów wojennych we Lwowie, Żółkwi, Samborze, Złoczowie, Rzeszowie, Stanisławowie, Przemyślu, Tarnowie, Krakowie, Tarnopolu, i Nowym Sączu, zapadłych w miesiącu sierpniu 1864.

(Dokończenie.)

C. k. sąd wojenny w Nowym Sączu.

Za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej.

1. Bronisław *Babel*, były student, teraz prywatysta, 18 l. z Baranowa, 1 miesięczny areszt śledczy policzony za karę. — 2. Franciszek *Olchawski*, czeladnik powroźniczy, 15 l. z Starego Sącza, na 8 dni więzienia z 1 razowym postem. — 3. Jan *Janowski*, czeladnik garnczarski, 16 l. z Starego Sącza, na 8 dni więzienia z 1 razowym postem. — 4. Jan *Janosz*, terminator szewski, 19 l. z Starego Sącza, na 8 dni więzienia z 1 razowym postem. — 5. Józef *Slaski*, terminator krawiecki, 17 l. z Starego Sącza, na 8 dni więzienia z 1 razowym postem. — 6. Andrzej *Ziobrowski*, czeladnik murarski, 21 l. z Starego Sącza, na 2 tygodnie więzienia z 1 razowym postem w każdym tygodniu. — 7. Franciszek *Zurkowski*, kuśnierz, 22 l. z Starego Sącza, na 2 tygodnie więzienia z 1 razowym postem w każdym tygodniu. — 8. Ludwik *Haras*, czeladnik powroźniczy, 20 l. z Starego Sącza, na 2 tygodnie więzienia z 1 razowym postem w każdym tygodniu. — 9. Antoni *Kosiński*, krawiec 45 l. z Starego Sącza, na 1 miesiąc więzienia z 1 razowym postem w każdym tygodniu. — 10. Tomasz *Jaskółka*, wysłużony żołnierz, 35 l. z Podegrodzie, na 1 miesiąc więzienia z 1 razowym postem w każdym tygodniu. — 11. Tomasz *Traczeński*, parobek, 26 l. z Starego Sącza, na 1 miesiąc więzienia z 1 razowym postem w każdym tygodniu. — 12. Andrzej *Baraszcak*, czeladnik kuśnierski, 18 l. z Starego Sącza, 13. Roman *Repel*, czeladnik rzeźnicki 21 l. z Starego Sącza, 14. Józef *Lis*, parobek stajenny, 19 l. z Czarnego Potoka, 15. Wincenty *Burdel*, wyrobnik, 23 l. z Starego Sącza, wszyscy czterech na 6 tygodni więzienia z 1 razowym postem w każdym tygodniu. — 16. Józef *Ledniowski*, wyrobnik, 27 l. z Starego Sącza, 11 tygodni aresztu śledczego policzony za karę. — 17. Antoni *Buczkowski*, były uczeń techniki, 24 l. z Nowego Sącza, na 8 dni więzienia. — 18. Jan *Pachowski*, czeladnik kominiarski, 27 l. z Wojnicza, na 3 tygodnie więzienia. — 19. Kajetan *Wojciechowski*, czeladnik stolarski, 25 l. z Nowego Sącza, na 1 miesiąc więzienia. — 20. Antoni *Szymański*, szewc, 37 l. z Tylezy, na 14 dni więzienia. — 21. Jędrzej *Łabowski*, bez zatrudnienia, z Łabowy, 3 miesięczny areszt śledczy policzony za karę. — 22. Ludwik *Kozik*, czeladnik kuśnierski, 21 l. z Starego Sącza, na 2 tygodnie więzienia z 1 razowym postem w każdym tygodniu. — 23. Marcin *Kwiatkowski*, czeladnik kuśnierski, 18 l. z Starego Sącza, na 2 1/2 miesiące więzienia z 1 razowym postem w każdym tygodniu. — 24. Petronela *Szumańska*, zona dzierzawcy dóbr, 35 l. z Wielopola, 25. Teodor *Wittig*, właściciel dóbr, 45 l. z Chelma, i 26. Henryk *Trauszyński*, syn właściciela dóbr, 23 l. z Zabielczy, wszyscy 3 z braku dowodów uwolnieni.

Za przestępstwo przeciw publicznej spokojności i porządkowi. §. 556.

27. Marcin *Pienkoss*, kmięć 40 l. z Wielogłów, na 1 miesiąc aresztu zaostrego 1 razowym postem w każdym tygodniu i odosobnieniem. — 28. Franciszek *Solecki*, kuśnierz 44 l. z Biecza, 12 dniowy areszt śledczy policzony za karę. — 29. Marcin *Nowak*,

kmięć, 26 l. z Kapiny, na 5 dni aresztu. — 30. Zofia *Nowak*, zona kmięcica 60 l. z Kapiny, na 3 dni aresztu. — 31. Małgorzata *Król*, dziewczka 23 l. z Zawady, na 8 dni aresztu. — 32. Jan *Garyl*, wyrobnik 37 l. z Nawojowy, na 10 kijów. — 33. Michał *Gromala*, kmięć 50 l. z Zarzecz, 34. Jan *Kucharski*, kmięć 24 l. z Zarzecz, uwolnieni z braku dowodów.

Za nieprawne posiadanie broni (obwieszczenie z 28. lutego 1864).

35. Jakób *Sumal*, kmięć, 34 l. z Łopuszny, na 6 dni aresztu. Z c. k. sądu wojennego w Nowym Sączu.

(Z urzędowej części „*Krakauer Zeitung*.”)

C. k. komisya krajowa do spraw osobowych mieszanych urzędów powiatowych w Krakowskim okręgu administracyjnym mianowała prowizorycznie aktuaryszów c. k. urzędów powiatowych, *Jana Lopatinera* i *Jana Lepszego* adjunktami c. k. urzędów powiatowych, a c. k. auskultanta sądowego *Karola Górę* aktuaryszem c. k. urzędu powiatowego, a mianowicie pierwszego w Rozwadowie, drugiego zaś i trzeciego w Brzesku.

Kraków, 17. września 1864.

Część nieurzędowa.

Lwów, 23. września.

Dzienniki węgierskie są przepelnione opisami podróży Najjaś. Pana, i pokazuje się z nich, że pomimo wzbronienia wszelkich uroczystości urzędowych przyjmowano Monarchę wszędzie z najwyższym uniesieniem radości. We wszystkich miastach i wsiach, przez które Jego ces. Mość przejeżdżał, spieszyła ludność tłumami witać najmiłościwszego Monarchę, i można rzec śmiało, że przez całą drogę towarzyszyły pociągowi cesarskiemu nieustające okrzyki radości.

Piąte posiedzenie konferencji pokojowej, które *Jen. kor.* zapowiadała na poniedziałek, nie odbyło się dotąd jeszcze, i ma dopiero nastąpić temi dniami a *Jen. kor.* powiada, że małą tę zwłokę spowodowały jedynie zewnętrzne i formalne okoliczności, nie mające żadnego związku z samymi układami.

Dziennik *Patrie* z 21go b. m. ogłasza długą odezwę „polskiego rządu narodowego“ do polskiego ludu, w której oświadczają, że walka z Rosją nie skończyła się jeszcze. Nastąpiła tylko druga faza, i dopiero rozpoczyna się wojna ludowa. Ta uchwała „rządu narodowego“ została powzięta po bardzo zwawych debatach. Aristokratyczna frakcya szefów stronnicych chciała, ażeby uspono powstanie, i nie wspomniano nawet w dziennikach o usiłowaniach, jakie dzieją się ciągle na Litwie i u granicy galicyjskiej. Partya demokratyczna żąda przeciwnie dalszego energicznego prowadzenia walki, i jej wola przemogła też w końcu. Rozporządzenia rządu rosyjskiego miały, jak donoszą wiadomości z Polski, wywołać takie oburzenie w kraju, że podjęcie walki nanowo nie jest wcale niepodobnem. Tak rozumuje owa odezwa; a chociaż zamierzony nią cel zdaje się być w każdym względzie wątpliwym do osiągnięcia, stanowi ona przecież godny uwagi dowód, że agitacye rewolucyjne w Polsce dotąd jeszcze nie ustały. — Nie od rzeczy też będzie przytoczyć tu zdanie *Czasu* o tej odezwie. Dziennik ten nazywa ją po prostu lichą ramotą, i wyraża się dalej o tym akcie temi słowy: „Nie tylko zbywa mu na znajomości położenia Polski i stosunków europejskich, ale nawet na odpowiedniej napisowi swemu sile i grozie słów. W tem stylowym ćwiczeniu młodzieniaszka nie dopatry się nawet udatności naśladownictwa poważnych aktów, w których rzedzie stanąć usiłowało, choćby jako zręcznie podrobiony plagiat. Nie zdziwi też on najmniej świadomych, a to jedyną może stanie się jego zastługą, że zrazi innych, co by chcieli przez miłość własną lub zbrodniczą lekkomyślność podszywać się nadal pod tajemniczą firmę.“

„Dziwi nas tylko, powiada dalej *Czas*, że *La Patrie* nie zastanowiła się nad tem, jako się nie godzi igrać z nieszczęściami narodu, i wystawiać go na szyderstwo; boć nie czem innym, jeno szyderstwem nazwać można owo małpowanie; nie za co innego jak za szyderstwo poczytać trzeba przywdziewanie na barki chłopcica tekturowej zbroi, zeby udawać rycerza.“

Z Turynu donoszą *Jen. kor.* pod dniem 17. b. m., że w mieście tem panuje wielkie wzburzenie, gdyż słychać powszechnie, że rząd ma wkrótce wydać okólnik oznajmiający prefektem przeniesienie stolicy. W tym celu miała się nawet odbyć 18. b. m. nadzwyczajna narada z powołanymi do Turynu jenerałami. Muncypalność turyńska zrzyma się wielce na ten projekt rządowy, który rządziłby miastu wielką szkodę, i chce z tego powodu upraszać prefektów o pozwolenie odbycia nadzwyczajnego posiedzenia.

Z północnej Ameryki donosi telegram nowojorski z 10. b. m., że jenerał separatystów Lee, wzmocniony korpusem Earlego, ściga wielkie siły zbrojne, ażeby uderzyć na jenerała Granta. Jenerał unionistów Sherman ścigał Hooda aż do stacyi Lovejoy, którą zastał oszańcowaną, i powrócił potem do Atlanty. — McClellan przyjął kandydaturę na prezydenta i oświadczył się bezwarunkowo za unię. — Obiegała pogłoska, że Mobile zostało zdobyte.

Monarchia Austriacka

Lwów, 23. września. Jego Excelencya e. k. Namiestnik Galicyi jenerał komendujący kraju, fml. hr. *Mensdorff-Pouilly*, wyjechał dzisiaj pociągami rannym do zachodnich obwodów Galicyi dla przeglądu wojska.

Wiedeń, 21. września. (Nowiny dworu.) Najjaśn. Pan powrócił dnia wczorajszego z Węgier do Schönbrunnu.

(Reskrypt królewski.) *Gazeta wiedeńska* ogłasza następujący reskrypt królewski:

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austrii, Apostolski Król Węgier, Czech, Galicyi i Lodomeryi, Król Lombardyi i Wenecyi i Iliryi, Arcyksiążę Austrii itd.

Ponieważ od dnia do dnia mnożą się coraz bardziej sprawy sądowe, i przy terażniejszej organizacji pojedynczych senatów Naszego węgierskiego trybunału apelacyjnego, nie mogą być z należytą szybkością załatwiane, a przeto w interesie sądownictwa i pożądanego przyspieszenia procedury sądowej stało się koniecznym prowizoryczne rozporządzenie aż do odnośnego postanowienia prawodawstwa; tedy rozporządzamy i rozkazujemy na mocy Naszej najwyższej władzy królewskiej i dodatkowo do Naszego najlaskawszego reskryptu królewskiego z 11. listopada 1862, ażeby w takich procesach kryminalnych, gdzie idzie o zastosowanie kary śmierci, tudzież w procesach urbaryalnych, komassacyjnych i rozwodowych, jak niemniej co do prośb o deklarację śmierci celem przyzwolenia małżeństwa, a nakoniec przy nadzwyczajnych rekursach przeciw równobrzmiącym wyrokom dwóch sądów, o ile takowe zostaną uwzględnione, rozstrzygał w Naszej król. tabuli septemwiralnej senat sądowy złożony z prezydenta i dziesięciu wotantów; zaś w Naszej tabuli królewskiej w takich sprawach kryminalnych, rozwodowych i względem deklaracji śmierci senat złożony z prezydenta i ośmiu wotantów; dalej w procesach urbaryalnych i komassacyjnych stosownie do Naszego najlaskawszego reskryptu z 11go listopada 1862 senat złożony z prezydenta i sześciu wotantów; natomiast we wszystkich nie wymienionych tu procesach i apelacjach w Naszej król. tabuli septemwiralnej senat złożony z prezydenta i sześciu wotantów, a w Naszej tabuli królewskiej we wszystkich innych sprawach, należących do kompetencji jego, jako sądu drugiej instancyi, senat złożony z prezydenta i czterech wotantów. W razie przeszkody co do osób, powołanych do prezydowania w pojedynczych senatach Naszej tabuli królewskiej, ma objąć przewodnictwo najstarszy asesor tabuli sądowej. — Dan w Naszem stołecznym i rezydencyonalnym mieście Wiedniu, dnia 23. czerwca w r. 1864.

Franciszek Józef, m. p.

Hr. Hermann Zichy, m. p.

Jan Barthos, m. p.

(*Mexykańska artylerya.*) Przedwczorajszym tryestyńskim pociągami pocztowym przybył z Lublany do Wiednia oddział ces. mexykańskiej armii, złożony z 40 ochotników z 3 oficerami. Należą oni do technicznej artyleryi, i zabierają z Wiednia na rachunek armii mexykańskiej broń i zasoby wojenne. Oddział ten umieszczono w c. k. arsenale. Uniform oficerów składa się z wysokich butów, czerwonych spodni, niebieskich bluz i kapeluszy kalabryjskich z czerwonymi piórami strusimi, a żołnierze mają mundur z ewilichu, wolne krawaty i białe koce zamiast płaszcza.

(*Centralny komitet ku ulżeniu niedostatku w komitacie pieszceńskim*) odbył 31go z. m. posiedzenie, na które nadeszło od wszystkich głównych komitetów doniesienie, że w całym komitacie ustała już potrzeba publicznego wsparcia. Mimo to postanowił komitet pozostać tak długo ukonstytuowanym, dopokąd nie będą złożone i zbadane wszystkie rachunki odnoszące się do udzielonego wsparcia. Gotowa resztką, którą ma jeszcze komitet do dyspozycyi, wynosi 7396 zlr., i suma ta ma, jak donosi *Sürgöny*, pozostać jako fundusz wsparcia na przyszłe lata, i zarząd jej zostawać będzie pod kontrolą rady namiestniczej, ażeby w razie niedostatku na przyszłość były zaraz pod ręką środki do niesienia ulgi.

(*Instytut narodowy ku rozszerzeniu języka węgierskiego.*) W komitacie nevgrodzkim istniało przed marcem r. 1848 stowarzyszenie pod nazwą „Nemzeti intezet“ (instytut narodowy), które

założyło sobie w rzeczonym komitacie zachęcać nagrodami pieniężnymi młodzież szkolną niewęgierskiej narodowości, któraby z większą pilnością przykładła się do nauki języka węgierskiego, i nauczycieli, którzyby się zajmowali gorliwie rozszerzaniem znajomości języka węgierskiego. To stowarzyszenie, którego czynność przerwana została w roku 1848, odbyło 12go b. m. za pozwoleniem zwierzchności w Balassa Gyarmot znowu pierwsze swoje posiedzenie i uchwalilo rozpocząć nanowo swoją czynność i prowadzić ją tak długo na podstawie zatwierdzonych najwyżej statutów, dopokądby przeciwnie nie nastąpiły okoliczności. Stowarzyszenie to rozporządza funduszem, który urosł już do 20.000 zlr., i wyznaczyło 500 zlr. na rozdanie nagród.

Hiszpania.

(*Dzienniki o powrocie Królowej Krystyny do Hiszpanii.*)

O ostatnim przesileniu ministeryalnem w Hiszpanii piszą dzienniki co następuje: Zdaje się, iż w Hiszpanii dąży ku jednemu z tych przesilen, które się w tym kraju w pewnych przedziałach czasu regularnie pojawiają, jakby capstrzyk jaki rewolucyjny, który o pewnej godzinie słyszeć się daje. Marszałek Narvaez, książę Walencyi, został prezesem rady ministrów, a Królowa Krystyna wraca do kraju; są to znaki na barometrze politycznym, zapowiadające cały szereg rewolucyjnych pronunciamentów. Żaden ważniejszy wypadek nie spowodził obecnego przesilenia, w którym główną rzeczą jest powrót Królowej Krystyny. Powrót ten ma być oznakiem do środków reakcyjnych z jednej strony a do poruszeń rewolucyjnych z drugiej. Być może, iż dziesięcioletni przebieg czasu ostudził gorącego, niespokojnego ducha Królowej Krystyny, być może, iż go bardziej jeszcze podniecił. Jakkolwiek bądź dla Hiszpanii imię Maryi Krystyny jest symbolem niezgody i reakcyi, i złowrogi to początek, iż kwestya jej powrotu spadła z tronu na stosunki i tak już dość rozprężone.

Francya.

(*Wysłanie wojsk francuskich do Algeryi. — Różne wiadomości.*) Z Tuluzy donoszą, iż rozpoczęło się już wysłanie wojska francuskiego do Algeryi. Mówią o 12.000 wojska, które przed końcem września w Algerze stanąć ma. Marszałek Mac-Mahon na ostatnim posłuchaniu u cesarza odebrał instrukcję taką jak jenerał Forey przy wyjeździe do Meksyku: Rób spieszenie i zrób dobrze. Nagła zmiana gabinetu w Madrycie wywołała różne komentarze w Paryżu; między innymi wystąpiła na jaw idea połączonego Królestwa iberyjskiego. Stronicy tej idey sądzą, że rządy Narvaeza spowodzą gwałtowne zaburzenia, z których królestwo iberyjskie wypłynąć może.

Dzienniki francuskie zajmują się obecnie kwestyą włoską. *La France* powiada, iż w Turynie przekonano się o niemożności utrzymania obecnego systemu zbrojnego pokoju, ponieważ nie tylko finanse wyniszcza lecz i podkopuje polityczne znaczenie państwa, kwestya rzymską zajmować się nie można, ponieważ dla jej załatwienia nie można liczyć ani na pomoc ani na sympatyje Francyi. W takim położeniu rzeczy w Turynie zwracają oczy nie już na Rzym lecz na Wenecję. „Nie jest jednak do prawdy podobne“ mówi *La France*, ażeby z Paryża zachęciano Króla Wiktora Emanuela do szalonej napaści na Wenecję, lub żeby mu zrobiono nadzieję pomocy wojsk francuskich. We Włoszech jednak mniemają, iż gdyby získano Wenecję na drodze zręcznych negocyacji, w takim razie stolica państwa mogłaby być przeniesiona do Medyolanu, kwestya rzymska byłaby na długi czas odroczonea, a Francya przeciwko temu żadnegoby zarzutu nie czyniła. Są to jednak hipotezy nie wykonalne. Ograniczamy się przeto na zapisaniu obiegających pogłosek, nie wdając się w ocenienie, o ile są prawdziwe.“

Constitutionnel mówiąc o pogłoskach obiegających względem negocyacji między rządem turyńskim a francuskim, zwraca na to uwagę, iż rząd francuski przy każdej sposobności oświadczył i dziś to jeszcze powtarza, iż obecny stan rzeczy nie może być uważany jako ostateczny, załatwienie zaś kiedykolwiek nastąpi, odpowiadać będzie honorowi Francyi i zasadom, wypływającym z polityki francuskiej i z interesów, które Francya w Rzymie ochrania.

Monitor zamieścił notę następującą: Według konwencyi między Cesarzem Maxymilianem a rządem Francuskim w Miramare zawartej, roczna suma 25 milionów franków w ratach miesięcznych po 2,083,333 nadpłatnikowi armii francuskiej wypłacona być miała. Pierwszy termin na dniu 31. lipca zapłacony został punktualnie do rąk głównego kasyera armii francuskiej. Prócz tego żołd armii francuskiej w Meksyku od dnia 1. lipca iść miał na karb rządu mexykańskiego. W skutek osobnej umowy zapłacono kasie francuskiej wojskowej sumę 1,742.000 franków, którą ona w miesiącu czerwcu rządowi mexykańskiemu zaliczyła.

Niemcy.

(*Różne wiadomości.*) *Gazeta lipska* zamieściła szczegółowe doniesienie o posiedzeniu konferencyi wiedeńskiej z dnia 13. września. Według niej miała być rozbierna propozycja względem przedłużenia zawieszenia broni o pięć miesięcy, według innych doniesień o trzy miesiące. Propozycja ta wyjść miała ze strony dwóch wielkich mocarstw za inocyatywą Austrii. Dania oświadczyć miała, iż przyjęciem rozejmu aż do zimy przedłużonego, mia-

laby ręce zupełnie związane i pozbawiłaby się jedynego środka odporu, ponowienia blokady. Dania zatem jako wzajemną koncesyą zadałby musiała jeżeli nie już ewakuacji Jutlandyi to przynajmniej uwolnienie tej prowincyi od ciężarów wyżywienia wojska okupacyjnego, pod którym ciężarem Jutlandya zupełnie upada. Na tem dyskusye skończyć się miały. Z resztą gazeta lipska powtarza wiadomość przez inne dzienniki podaną, iż wielkie mocarstwa w kwestyi likwidacyjnej zaproponowały ustanowienie pewnej sumy rycałłowej.

Wojska pruskie urządzają się na długi pobyt w Księstwach zaelbiańskich. Poczta polowa pruska zawarła kontrakty najmu na dwa lata w Altonie, Kielu, Szleswigu i Flensburgu. Półurzędowe dzienniki berlińskie mówią, iż Księstwa od pewnego terminu tylko przez wojsko pruskie osadzone będą, z tem zaś wojskiem połączy się kontyngens szleswicko-holsztyński, nowo formować się mający. *Publicist* wyraźnie powiada, iż Księstwa zajęte będą przez wojska pruskie dopóty, dopóki nie nastąpi połączenie się ich z Prusami w ten sposób, iż Król pruski będzie miał najwyższy zarząd nad siłą zbrojną morską i lądową. *Publicist* dodaje, iż energiczne wystąpienie Prus przyczynić się będzie musiało do przekonania Holsztyńców o konieczności takiego stanu rzeczy.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 19. września. (Rocznica ocalenia hr. Berga od zamachu.) *Dzien. warszaw.* pisze:

Dziś przypadła rocznica cudownego ocalenia od zamachu na życie naszego namiestnika i głównodowodzącego, generał-adjutanta, hrabiego Berga. Z tego powodu wojskowi, duchowieństwo, władze cywilne i obywatele zbrali się w zamku królewskim o godzinie 11 z rana dla złożenia powinszowań JW. hrabiemu. Poprzednio w kościołach wszystkich wyznań odbyły się nabożeństwa, a w kościele archikatedralnym gdzie w loży JW. hrabina namiestnikowa długo zanosiła korne modły do Najwyższego, byli obecni na nabożeństwie przełożeni wszystkich zgromadzeń klasztornych w Warszawie, zajmując prawą stronę presbiterium, kiedy alumni seminarium i akademii zajmowali lewą stronę.

O godzinie 11tej wyszedł na pokoje JW. hrabia namiestnik. Generał-adjutant Schwartz w imieniu wojska miał przemowę; JW. hrabia rozplakał się. Głośno i pewnie wypowiedział on odpowiedź, w której pomiędzy innymi wyrzekł, że uspokojenie kraju zawdzięcza waleczności wojsk i dzielnych ich dowódców. Wielu przytomnych rozplakało się i głośno, długo nieumilkające hurra! rozległo się po sali. Potem generał Schwartz, doręczył JW. namiestnikowi szkic przedstawiającego wypadek obrazu, malowany farbami olejnymi przez artystę Charlemagne. Obraz ten będzie wykończony w grudniu. Dalej JW. hrabia przeszedł do zbranych urzędników cywilnych, korporacji miejskich i duchowieństwa wszelkich wyznań, do którego przemówił dziękując za dziś odprawione nabożeństwo, polecał się jego modłom, i oświadczył, że jeżeli nieraz zmuszony był użyć środków surowych, nieprzestanie jednak rządzić się względem niego sprawiedliwością i przychylnością.

Następnie JW. namiestnik jechał przez ulice prowadzące do katedry prawosławnej w odkrytym powozie, stepo, otoczony orszakiem generałów, sztab i ober-oficerów konno. W katedrze spotkał JW. hrabiego najprzewielebniejszy arcybiskup Joannicyusz przemową, wykazując łaskawość Opatrzności i sprawiedliwość Boską względem dobrej sprawy Rosyi, przez ocalenie życia trzech namiestników, w tej liczbie brata monarszego. Po dziękczynnem nabożeństwie odprawione zostały modły o długie życie dla panującego Domu, JW. namiestnika i głównodowodzącego hrabiego Berga i chrześcijańskich wojowników. Przy wyjściu z katedry, jeden z Rosyan tu zamieszkałych, ofiarował w imieniu wszystkich mieszkających w Warszawie Rosyan, chleb i sól, wyrażając przytem serdeczną wdzięczność i życzenia długiego życia. JW. hrabia namiestnik łaskawie raczył przyjąć ten symboliczny dar i życzenia i wynurzył podziękowanie. JW. hr. powracał w taki sam sposób, a zgromadzony na ulicach lud wydawał okrzyki hurra.

Ale nie na tem tylko ogranicza się, obchód dnia tak pamiętnego. Wojska zostające pod dowództwem JW. hrabiego oprócz ofiarowania obrazu, wyraziły życzenie zebrania kapitału, który pod nazwą: „kapitał generał-adjutanta hrabiego Berga“ przejdzie pod zarząd komitetu ranionych, na wypłatę pensyi, ranionym oficerom i niższym stopniom. Na to udzielone zostało najwyższe zezwolenie; wykonanie zaś poruczone zostało komitetowi, złożonemu z generałów: Krasnokutskiego i Tatiszczewa, i pułkownika Anuczyna.

Wszelkie zebrane pieniądze należy odsyłać do Warszawy, na imię intendenta okręgowego, generała Chomentowskiego.

Rosya.

(*Dodatek do kodeksu karnego.*) *Ruski Inwalid* donosi: Rada państwa w departamencie praw i w ogólnem zebraniu postanowiła dopełnić artykuł 556 ust. o zesłanych do ciężkich robót zb. pr. t. XIV. uwaga następująca: W razie ciężkich i dolegliwych chorób, kiedy lekarz przekona się, że z powodu rodzaju i stopnia stanu chorobliwego działanie kajdan zagraża choremu niebezpieczeństwem lub pogorszeniem, kajdany z wymienionych w tym artykule zesłanych do ciężkich robót mogą być zdejmowane, podług uznania i zdecydowania miejscowej fabrycznej lub górniczej zwierzchności, z obstrzeżeniem jednocześnie nad nimi dozoru szpitalnego.

(Otwarcie kursu w szkole dublańskiej.) Korespondencya „Czasu“ donosi: W szkole Dublańskiej zaprowadzono w roku bieżącym niektóre zmiany. Kurs szkolny, zamiast jak dawniej z początkiem listopada, rozpoczął się już z dniem 1. sierpnia. Zmiana ta jest dobra. Pominąwszy albowiem, że miesiące czerwiec i lipiec, w których najmniej bywa zajęć gospodarskich, już z tego powodu są najwłaściwszą porą feryj w szkole rolniczej, miano tu jeszcze główny wzgląd na to, iż uczniowie ukończeni, wyszedłszy w tej porze ze szkoły, łatwiej mogą zaraz znaleźć odpowiednie dla siebie posady, gdy przeciwnie, ukończywszy szkołę w jesieni, często po kilka miesięcy pozostawać musieli bez zajęcia. W roku bieżącym liczy szkoła Dublańska dotychczas dwudziestu dziewięciu uczniów, pomiędzy którymi ośmiu tylko dawniejszych. Pomimo uplynionego terminu i rozpoczęcia kursu, ciągle jeszcze zgłaszają się do dyrekcji nowi kandydaci o przyjęcie. A tak liczba uczniów w szkole Dublańskiej, która w zeszłym roku bardzo była zeszczupiała, znowu wraca z wolna do dawnego stanu. Z uczniów teraźniejszych nie wszyscy dotąd są jeszcze umundurowani, chociaż przepisy szkolne wymagają, ażeby każdy uczeń wstępując do zakładu przybywał już w należyty mundurze i tenże przez cały ciąg pobytu swego w zakładzie nosił. Dyrekcya powinna nie odstępować od ścisłego pod tym względem przestrzegania wymagań regulaminu, jakkolwiek bowiem krój odzieży zdawałby się rzeczą podrzędną, wszelako mundur ucznia wiąże niejako ściśle z zakładem, przypomina mu mimowolnie jego stanowisko i obowiązki względem tegoż w każdej chwili, obowiązki należytem zachowaniem się utrzymania godności zakładu, tak w szkole jak i po za jej obrębem podczas chwilowego wydalenia się za urlopem. Nie można tedy lekceważyć przepisu, nakazującego uczniom noszenia mundurów. We wszystkich zakładach podobnych przepis ten, gdzie tylko istnieje, ściśle bywa przestrzegany.

(Malarz Tępa) wyjechał w obwód Stryjski, dla zwiedzenia Karpat i zbierania do malowniczego album swego typów miejscowych ludu górskiego. Przed dwoma laty zwiedził on w podobnym celu okolice obwodów Żółkiewskiego i Złoczowskiego. Podróż obecna w Karpaty dostarczy mu zapewne daleko jeszcze większą różnorodność przedmiotów, godnych artystycznego pędla i obficie jeszcze wzbogaci tę jego akwareli.

(Majątek miasta Wiednia.) Według najnowszego zamknięcia rachunków posiada stołeczne miasto Wiedeń w kapitałach czynnych 8,320,037 złr., w domach 11,041.3 3 złr., w gruntach 714.515 złr., a w dochodach akcyzowych i prawach użytkowania 99.340 złr., przeto razem majątek wynoszący 20,175.295 złr. W tem nie są jeszcze objęte ani wartość rachunku bieżącego, mianowicie sprzęty, zaległości czynne i fundusze obrotowe kas, razem 3,932.711 złr., ani też wartość nierentujących, do gminy należących placów publicznych, ulic, ogrodów, mostów, kanałów i t. p. w sumie 16,690,000 złr., za których dodaniem wynosilby ogólny majątek Wiednia 40,798,000 złr. Stan bierny majątku gminy jest następujący: kapitały należące się skarbowi 235.506 złr., kapitały należące się głównemu urzędowi kamery 16.103 złr., kapitał rewizyi podatkowej 2489 złr., dług do banku narodowego 2,100.000 złr., prywatne kapitały depozytowe 694.805, razem więc 3,049.913 złr. Po odtrąceniu tej sumy więc wynosi, a nawet bez nierentujących wartości, stan majątkowy miasta Wiednia 17,125.382 złr. wal. austr.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ogłoszenie.

Za zezwoleniem wys. ministerstwa stanu ukonstytuował się w Wiedniu komitet, mający na celu obok wzajemnego kredytowego instytutu, utworzenie *Towarzystwa ogólnych i wzajemnych zabezpieczeń* od szkód wynikłych z zarazy bydła.

Sądźmy, że wiadomość ta będzie dla pp. gospodarzy pożądaną, i że instytucya mogąca być tak użyteczną na jak najliczniejszy współdział w kraju naszym liczyć powinna.

Adres rzeczonożego komitetu: Wiedeń, ulica Maxymiliana N. 7. Pośredniczyć też będzie Krakowskie Towarzystwo ogniowe.

Z komitetu c. k. Towarzystwa gospod. galicyjskiego.

Lwów, dnia 16. września 1864.

Bochnia, 9. września. Na naszym dzisiejszym targu były następujące przeciętne ceny:

	Mec ważył	Przywieziono	Sprzedano	Płacono w przecięciu za 1 mec w. a.	
	funtów			meców niż. austr.	zł.
Mec pszenicy	85	350	350	3	50
„ żyta	75	250	250	2	32
„ jęczmienia	65	200	200	2	10
„ owsa	51	100	100	1	75
„ kukurudzy	.	.	.	.	.
„ kartofli	.	150	150	.	80

(*Wykaz półmiesięczny*) dochodów c. k. uprzywilejowanej galicyjskiej kolei Karola Ludwika od 1. do 15. września 1864.

14.148 podróźnych 42.382 złr. 67 c.

228.064 cetnarów cłowych towarów 132.137 złr. 36 c.

razem 174.520 złr. 03 c.

Wiedeń, 19. września 1864.

Ostatnia poczta.

Schwalbach, 21. września. Cesarz Alexander przybył tu dziś z rana o godzinie 10tej. Wizyta jego u Cesarzowej Eugenii

